

รายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง อักษรนำจำให้ดี

ครูผู้สอน

ครูเกศวลี

มะลิโชติ

ครูอนุชา

อินทร์พ่วง

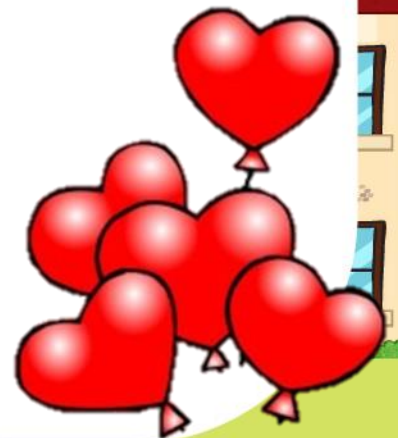
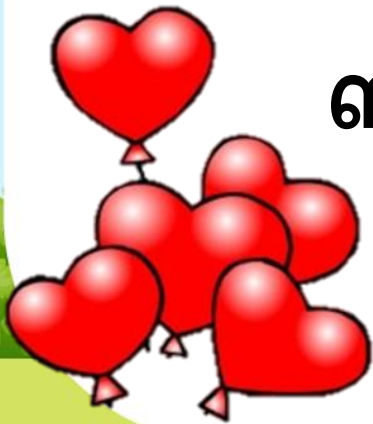

อักษรนำจำให้ดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. อธิบายลักษณะของอักษรนำได้
๒. สำรวจและจำแนกคำที่เป็นอักษรนำได้
๓. มีมารยาทในการเขียน

เรียงใหม่ให้เป็นคำ

น แว ท

น แ ว ห

แ ห ว น

ห ใ ล ง ห ล

ห ไ ล ง ห ล

ห ล ง ไ ห ล

ท น ท ว ว ว

ท แนน ท ว าว ว

ท ว าน แนน ท ว ว

ว ห ก โ ก ว ห

ว ห ก ก โก ว ห

โ ห ว ก เ ห ว ก

อ เร็ด อ ร่ ย อ

อ เ ร็ ค อ ร ั ย อ

เ อ ร็ ค อ ร ั อ ย

ฉาวกลลี่ยเตฉ

ฉาวกล้ายเดฉ

ฉลยวฉลาด

ไล่ ถู ถ ไล่

ไล่ ถ ถ เล

เล ถ ไล่ ถ

ส บ ม ส ย ง ง

ส บ ม ส ย ง ง

ส ง บ เ ส ง ย ม

แหวน

หลงไหล

หวานแหวน

โหวกเหวก

แอร์ตอร้อย

เฉลี่ยวฉลาด

เถลไถล

สงบเสงี่ยม

อั๊ก

ซุร

นํ้า

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อักษรนำ

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อักษรนำ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาเพื่อการสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อักษรนำจำให้ดี
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกันประสมสระเดียวกัน ตัวหน้าทำให้พยัญชนะตัวที่ตามมาออกเสียงวรรณยุกต์เหมือนตัวนำ ตัวหน้าจะเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง ตัวที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดี่ยวนั้น ออกเสียงได้ ๒ แบบ คือ ออกเสียงพยางค์เดียว และออกเสียง ๒ พยางค์

๑. อักษรนำที่ออกเสียงพยางค์เดียว

คำที่มี ห นำ พยัญชนะตัวหลัง ง ญ น ม ย ร ล ว เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ ห เช่น หมอหนา หนักหนา เขียด หยาม หล้า

หงาย หยากไต้ หงอยเหงา หลวง หรุหรา หวาน หลงไหล หุดหวิด

คำที่มี อ นำ พยัญชนะตัวหลัง ย เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ อ มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

๒. อักษรนำออกเสียงสองพยางค์

อักษรสูงนำต่ำเดี่ยว นำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ย ร ล ว พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง เช่น สนุก สนาน สมาน สม่ักร ขยะ ขยับ ฝรั่ง ฉลาด

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน	สนุก	อ่านว่า	สะ-หนุก
	ขยับ	อ่านว่า	ชะ-หยับ
	ขยะ	อ่านว่า	ชะ-หยะ

อักษรกลางนำต่ำเดี่ยว นำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ร ล ว พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง เช่น องุ่น ต้น จมูก จรวด อร่อย ตลาด ตวัด จรিত

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน	องุ่น	อ่านว่า	อะ-หุ่น
	ต้น	อ่านว่า	ตะ-หนุ
	อร่อย	อ่านว่า	อะ-หร้อย

อักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกันประสมสระเดียวกัน
ตัวหน้าทำให้พยัญชนะตัวที่ตามมาออกเสียงวรรณยุกต์

เหมือนตัวนำ ตัวหน้าจะเป็นอักษรสูง
หรืออักษรกลาง ตัวที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดี๋ยวนั้น

ออกเสียงได้ ๒ แบบ คือ ออกเสียงพยางค์เดียว

และออกเสียง ๒ พยางค์

๑. อักษรนำ
ที่ออกเสียงพยางค์เดียว

คำที่มี ห นำ

พยัญชนะตัวหลัง ง ญ น ม ย ร ล ว

เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์

จะออกเสียงตามพยัญชนะ ห

เช่น

หมอ

หนา

หนักหนา

เหี้ยมดหายาม

หญ้า

หงาย

หยากไย่

หงอยเหงา

หลวง

ทรูหรา

หวาน

หลงไหล

หวุดหวิด

คำที่มี อ นำ

พยัญชนะตัวหลัง ย เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์

จะออกเสียงตามพยัญชนะ อ

มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

๒. อักษรนำ
ออกเสียงสองพยางค์

อักษรสูงนำต่ำเดียว

นำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ย ร ล ว

พยางค์หน้าออกเสียง

คล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง

สนุกสนาน

สมัครสมาน

ขยาะเขยง

ขยับขยาย

ฉลาดเฉลียว

ฉวัดเฉวียน

สม่ำเสมอ

สว่างไสว

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน

สนุกสนาน อ่านว่า สะ-หนุก-สะ-หนาน

ขยับขยาย อ่านว่า ขะ-หยับ-ขะ-หาย

ฉวัดเฉวียน อ่านว่า ฉะ-หวัด-ฉะ-เหวียน

อักษรกลางนำต่ำเดียว
นำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ร ล ว
พยางค์หน้าออกเสียง
คล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง

อ่งุ่น

ตนู

จมุก

จรวด

อระอัย

ตลาค

ตั่วต

จريت

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน

อุงุ่น อ่านว่า อะ-หุงุ่น

ตุนุ อ่านว่า ตะ-หุนุ

อร่อย อ่านว่า อะ-หระ่อย

เพลงอักษรนำ

รศ. ปิตินันท์ (ประคอง) สุทธสาร

**อักษรนำจำเอาไว้
ในคำไทยมีหลายอย่าง
พยัญชนะอ้างว่าง
ต่างมาร่วมใช้สระเดียวกัน**

ดูดูดูให้ดี ดูดูดูให้ดี
ดูให้ดีค่านัน เมื่อมารวมกัน

อ่านเป็นสองพยางค์

ขยัน ถนอม ใจน จำงดี

มีเสียง อะ

พยงค้หน้าเสมอไป

อักษรนำจำเอาไว้ ห นั่นไงก็นำได้

อีกตัว อ นั่นไซ้

อยาก อยู่ อย่า ไป คือ อ นำ ย

ดู ดู ดู ให้ดี ดู ดู ดู ให้ดี
ดูให้ดีคำใด ห นำ อ นำ

อ่านเพียงพยางค์เดียว

หนา หนี หนู จำงดี

ถ้า ห นำ

อ่านเพียงพยางค์เดียว

ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง อักษรนำจำให้ดี

ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง อักษรนำจำให้ดี

คำชี้

สัตว์ตัว
มันมีพ
โต ส
ที่หา
มากก
หากิน
เพื่อน
ในบา
เอาแต่
ตลอด
เวลา
มาหา
กันออ

อักษรนำ ออกเสียงพยางค์เดียว

.....
.....
.....
.....
.....
.....

อักษรนำ ออกเสียงสองพยางค์

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

กาลครั้งหนึ่ง ณ ชายป่าในดินแดนที่แสนไกล
มีสัตว์ประหลาด ๕ ตัว สัตว์ตัวที่หนึ่ง คือ หมู มัน
ชอบกินข้าวครึ่งละลาย ๆ หม้อ สัตว์ตัวที่สอง คือ
หนู มันมีฟันคมดั่งมีด สัตว์ตัวที่สาม คือ หมี มันมี
กำลังมากสามารถหักต้นไม้ใหญ่ได้

สัตว์ตัวที่สี่ คือ หมา มันมีหูที่สามารถฟังเสียงได้ใน
ระยะไกล ๆ สัตว์ตัวที่ห้า คือ จิ้งหรีด มันสามารถ
ทำให้สัตว์อื่นหลับได้เมื่อมันร้องเพลง หมูกินจุ
มากกว่าสัตว์อื่น ๆ ทำให้พ่อแม่หมูเลี้ยงดูเจ้าหมู
ไม่ไหว จึงบอกให้หมูออกไปหากินด้วยตัวเอง

หมีเข้าใจดีจึงเดินออกจากบ้านอย่างหงอยเหงา
เพื่อไปพบเพื่อนทั้งสี่ ซึ่งถูกให้ออกจากบ้าน
ด้วยเหมือนกัน เพราะหมีมีฟันคม กัดของ
ในบ้านจนขาดหมด ส่วนหมีป่าปลั่ง เหยียบบ้าน
พังทั้งหลัง ส่วนหมาวัน ๆ ก็เอาแต่นอนหลับมัน
ชอบนอนหนุนหมอนและร้องเตือนสัตว์อื่น ๆ

อยู่ตลอดเวลา เพราะได้ยินเสียงสัตว์อื่นจากที่ไกลๆ
มันจึงร้องเตือนภัยตลอดเวลา ทำให้สัตว์ต่าง ๆ รู้สึก
รำคาญ จึงหนีตวัน ๆ เอาแต่ร้องเพลงไม่ได้ทำมา
หากิน สัตว์ทั้งห้าต่างเป็นที่รังเกียจของสัตว์
ทั้งหลาย พวกมันจึงชวนกันออกผจญภัย
เสียงโชคไปตามยถากรรม

ในคืนเดือนหงายคืนหนึ่งปีศาจหนอนและบริวาร
ได้พากันมาบุกรุกในเขตป่า ซึ่งเคยเป็นที่อยู่
ของห้าสัตว์ ปีศาจหนอนและบริวารหนอน
พากันกัดกินต้นหญ้าใบไม้ ผลไม้ ที่มีอยู่ในป่า
จนหมด สร้างความเดือดร้อนให้กับ
หมู่สัตว์ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก

หนุหรีงเพื่อนของหนุได้หนีออกจากป่าไปตามหา
ห้ำสัตัวเพื่อขอความช่วยเหลือ หนุหรีงเดินทาง
ติดต่อกันหลายวัน จนได้พบห้ำสัตัว หนุหรีงเห็นห้ำ
สัตัวนอนหลับอยู่อย่างมีความสุข มันรีบเข้าไปร้อง
เรียก และขอร้องให้ห้ำสัตัวช่วยเหลือ พร้อมเล่า
เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ทั้งห้ำสัตัวฟัง

สัตว์ทั้งหกปรึกษาหารือถึงวิธีการช่วยเหลือเพื่อน
สัตว์ให้หลุดพ้นจากปีศาจหนอนและบริวาร หมากาง
หูฟังการพูดคุยของปีศาจหนอนถึงความน่ากลัวของ
สูตรยาวิเศษจากหมอสัตว์ว่าสามารถฆ่านกปีศาจ
หนอนได้ เมื่อได้ยินเช่นนั้น หมากก็บอกให้หนูไปกัด
ต้นกล้วยเพื่อที่จะเอาหยวกมาเป็นส่วนผสมทำยา

ส่วนหมี่จะต้องไปหาน้ำผึ้งมาผสมกับหยวก
เมื่อได้ส่วนผสมของตัวยาแล้วก็นำต้มในหม้อ
ใบใหญ่ เมื่อได้ตัวยาแล้ว จึงหรีดก็ร้องเพลงให้
ปีศาจนอนและบริวารหลับไหลหนีไปไหนไม่ได้
จากนั้นสัตว์ทั้งห้า และหนูหริ่งก็นำยาไปราด
ที่ตัวปีศาจและบริวาร

เมื่อปีศาจหนอนและบริวารล้มแผ่สยาก็หวีดร้อง
ด้วยความเจ็บปวดและสิ้นใจตายในที่สุด
จากนั้นชายป่าก็กลับมาสงบสุขและมีความสุขสมบูรณ์
ดั้งเดิม ส่วนห้าสัตว์ผู้กล้าก็ได้รับการยอมรับให้กลับ
เข้าป่าดั้งเดิมอยู่รวมกับสัตว์อื่น ๆ อย่างมีความสุข

บทบาทครูปลายทาง

๑. ครูให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจ
๒. ครูอธิบาย เรื่องอักษรนำ

บทบาทนักเรียน

๑. ทำใบงานที่ ๑๐ เรื่อง อักษรนำจำให้ดี
๒. เมื่อนักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจให้สอบถามคุณครู
๓. ทำงานด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ มีมารยาทในการอ่านและการเขียน ไม่ส่งเสียงรบกวนผู้อื่น

กาลครั้งหนึ่ง ณ ชายป่าในดินแดนที่แสนไกล
มีสัตว์ประหลาด ๕ ตัว สัตว์ตัวที่หนึ่ง คือ หมู มัน
ชอบกินข้าวครึ่งละลาย ๆ หม้อ สัตว์ตัวที่สอง คือ
หนู มันมีฟันคมดั่งมีด สัตว์ตัวที่สาม คือ หมี มันมี
กำลังมากสามารถหักต้นไม้ใหญ่ได้

สัตว์ตัวที่สี่ คือ หมา มันมีหูที่สามารถฟังเสียงได้ใน
ระยะไกล ๆ สัตว์ตัวที่ห้า คือ จิ้งหรีด มันสามารถ
ทำให้สัตว์อื่นหลับได้เมื่อมันร้องเพลง หมูกินจุ
มากกว่าสัตว์อื่น ๆ ทำให้พ่อแม่หมูเลี้ยงดูเจ้าหมู
ไม่ไหว จึงบอกให้หมูออกไปหากินด้วยตัวเอง

หมีเข้าใจดีจึงเดินออกจากบ้านอย่างหงอยเหงา
เพื่อไปพบเพื่อนทั้งสี่ ซึ่งถูกให้ออกจากบ้าน
ด้วยเหมือนกัน เพราะหมีมีฟันคม กัดของ
ในบ้านจนขาดหมด ส่วนหมีป่าปลั่ง เขี่ยบ้าน
พังทั้งหลัง ส่วนหมาวัน ๆ ก็เอาแต่นอนหลับมัน
ชอบนอนหนุนหมอนและร้องเตือนสัตว์อื่น ๆ

อยู่ตลอดเวลา เพราะได้ยินเสียงสัตว์อื่นจากที่ไกลๆ
มันจึงร้องเตือนภัยตลอดเวลา ทำให้สัตว์ต่าง ๆ รู้สึก
รำคาญ จึงหนีต วน ๆ เอาแต่ร้องเพลงไม่ได้ทำมา
หากิน สัตว์ทั้งห้าต่างเป็นที่รังเกียจของสัตว์
ทั้งหลาย พวกมันจึงชวนกันออกผจญภัย
เสียงโชคไปตามยถากรรม

ในคืนเดือนหงายคืนหนึ่งปีศาจหนอนและบริวาร
ได้พากันมาบุกรุกในเขตป่า ซึ่งเคยเป็นที่อยู่
ของห้าสัตว์ ปีศาจหนอนและบริวารหนอน
พากันกัดกินต้นหญ้าใบไม้ ผลไม้ ที่มีอยู่ในป่า
จนหมด สร้างความเดือดร้อนให้กับ
หมู่สัตว์ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก

หนุหรีงเพื่อนของหนุได้หนีออกจากป่าไปตามหา
ห้ำสัตัวเพื่อขอความช่วยเหลือ หนุหรีงเดินทาง
ติดต่อกันหลายวัน จนได้พบห้ำสัตัว หนุหรีงเห็นห้ำ
สัตัวนอนหลับอยู่อย่างมีความสุข มันรีบเข้าไปร้อง
เรียก และขอร้องให้ห้ำสัตัวช่วยเหลือ พร้อมเล่า
เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ทั้งห้ำสัตัวฟัง

สัตว์ทั้งหกปรึกษาหารือถึงวิธีการช่วยเหลือเพื่อน
สัตว์ให้หลุดพ้นจากปีศาจหนอนและบริวาร หมากาง
หูฟังการพูดคุยของปีศาจหนอนถึงความน่ากลัวของ
สูตรยาวิเศษจากหมอสัตว์ว่าสามารถฆ่านกปีศาจ
หนอนได้ เมื่อได้ยินเช่นนั้น หมากก็บอกให้หนูไปกัด
ต้นกล้วยเพื่อที่จะเอาหยวกมาเป็นส่วนผสมทำยา

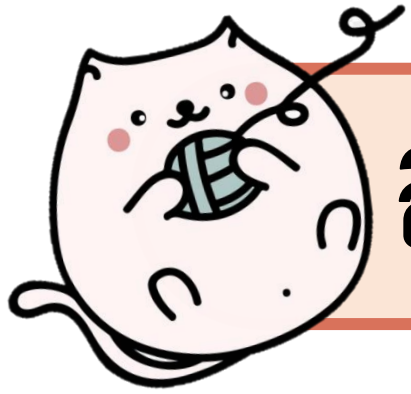
ส่วนหมี่จะต้องไปหาน้ำผึ้งมาผสมกับหยวก
เมื่อได้ส่วนผสมของตัวยาแล้วก็นำต้มในหม้อ
ใบใหญ่ เมื่อได้ตัวยาแล้ว จึงหรีดก็ร้องเพลงให้
ปีศาจนอนและบริวารหลับไหลหนีไปไหนไม่ได้
จากนั้นสัตว์ทั้งห้า และหนูหริ่งก็นำยาไปราด
ที่ตัวปีศาจและบริวาร

เมื่อปีศาจหนอนและบริวารล้มแผ่สยาก็หวีดร้อง
ด้วยความเจ็บปวดและสิ้นใจตายในที่สุด
จากนั้นชายป่าก็กลับมาสงบสุขและมีความสุขสมบูรณ์
ดั้งเดิม ส่วนห้าสัตว์ผู้กล้าก็ได้รับการยอมรับให้กลับ
เข้าป่าดั้งเดิมอยู่รวมกับสัตว์อื่น ๆ อย่างมีความสุข

สิ่งที่ได้เรียนรู้ในวันนี้

คำที่มีอักษรนำ

สิ่งที่ต้องเตรียมในครั้งต่อไป

๑. ใบงานที่ ๑ เรื่อง คำศัพท์น่ารู้
๒. หนังสือเรียนวรรณคดีลำนำ ป.๓

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง ธนูดอกไม้กับเจ้าชายน้อย (๑)

ดาวน์โหลดเอกสารได้ที่ www.dltv.ac.th

รายวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

